

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 18. Papæ conatus pro bello sacro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A.C. 1291.

vissimis sub poenis vetuit, ne Jacobum agnoscerent Regem suum. Verum hæminæ ac inhibitiones effectu caruere. Nam ut primum Jacobus sui fratris Alphonsi obitum comperit, relicta Sicilia, cujus regimen alteri fratri suo Fridrico commiserat, in littus Barcinonium exscendit, ac Cæsaraugustam delatus ibi solenniter se coronandum Arragoniæ Regem curavit 24 Sept. 1291.

§. XVIII.

Papæ conatus pro bello sacro.

*Bullar. Nic.
IV. Const. 5.
Canif. to. 1.
p. 344.*

Papa Nicolaus acceptis tristibus Nunciis captæ Ptolemaidis, & amissæ Palæstinæ totius, pro viribus conabatur excitare Christianos Principes ad ejus recuperandæ studium, ac expeditionem sacram post biennium exequendam corroborare. Primo Augusti edidit diploma universos ad Christianos scriptum, ubi ille, qui ei a secretis erat, omnes adhibet figuras, omnes locos communes putidæ temporis illius rhetoricæ exhaurit, ut hanc jacturam ad ciendos animorum motus apte describat, & Christiani eam compensent ductu Regis Angliæ Eduardi cum militibus sacris classem conscensuri festo S. Joannis die anno 1293. Diploma reliquum promittit plenissimam noxarum veniam, cæterasque omnes gratias

gratias sacras & temporales in cun-
ctis ejusmodi litteris toties repetitas. Sæcul XIII.
A.C.1291.
Eodem die datum est aliud diploma ad
omnes Metropolitans, in quo Papa po-
stulat, ut quilibet Archiepiscopus in pro-
vincia sua, & Episcopi in sua quisque
diocesi populos ad bellum sacrum ani-
ment haud obstantibus salvisque manda-
tis, quæ alii hac de re accepissent. Per-
mittit, ut eam suadeant in locis interdi-
ctis, ut suas de eadem conciones au-
dientibus indulgentiam centum dierum
concedant, ut a pluribus censuris Summæ
Sedi reservatis absolvant. Canis.p.352.

Scriptit speciatim Genuensibus ac
Venetis, quippe qui per navalem po-
tentiam suam terræ sacræ subvenien-
do maxime pares essent. Quapropter
eos hortatur, ut pacem ineant, & se-
cundum concilia Lateranense ac Lug-
dunense cum Sultani terris nullum fa-
ciant commercium, præsertim armorum
& materiarum construendis navibus ha-
bilitium. Demum præcipit, ut ad ipsum
Legatos mittant, quibuscum consultet
de melioribus recipiendæ Palæstinæ mo-
dis. Et quia Veneti bello cum Patriar-
cha Aquilejano erant impliciti, Papa mi-
sit Episcopum Urbis Veteris, qui eos con-
ciliando id belli sacri obstaculum tolleret.
Tum Papa Regi Philippo Pulchro scripsit
inter prudentissimos quosque convenire

Rayn.n.23.Et.n. 29.n. 20.

Y 4

neces-

Sæcul. XIII. necessitatem mittendi protinus triremes
A. C. 1291. terræ sacrae auxilio, exhortans, ut ad
 eas pro amplitudine potentia suæ con-
 tribueret, cum reliqui Principes omnes
 expectarent, quid ipse hac in re age-
 ret. Dabat 23 Aug. aliamque per epi-
 stolam instabat Regi, ut crucem indueret,
 aut redderet decimas, quas pater ipse
 in bellum sacrum accepisset.

n. 22.

Nang. Chr.
 1291.

Etiam Franciæ Præsules Papa per
 litteras consuluit, quid ad recuperan-
 dam Palæstinam maxime necessarium
 crederent, modeste orans, ut Regi, No-
 bilium Ordini, & vulgo hanc mentem in-
 jicerent. Parebant Præsules perlibenter,
 ac Metropolitanæ in sua quisque provin-
 cia hunc in finem concilium habuere.
 Tum Papæ confectaria deliberationum
 suarum capita miserunt, scilicet, primum
 conciliandos inter se omnes Principes
 Christianos, ac præcipue Græcos, Si-
 culos, & Arragones pacandos, dein
 canendum esse bellicum sacrum per to-
 tum orbem Christianum, si Summo Pon-
 tifici videretur opus. Is omnes Me-
 tropolitas per litteras pariter jussit pro-
 vincialia habere concilia, & ibi con-
 sultare de rationibus succurrendi terræ
 sacrae, ac speciatim de suggesto sibi con-
 silio redigendi unum in Ordinem milita-
 rem Equites Teutonicos, Templariosque
 ac Hospitalarios. Argentinense concilium

Ann. Eber.
 to. I. *Canis.*
 p. 322.

Chr. Salisb.
 to. 6. *Canis.*
 p. 1275.

to. II. *conc.*
 p. 1358.

Rayn. 1291.
 n. 29.30.

lium Papæ suavit, ut tres Ordines illos Sæcul. XIII.
 conjungeret, observationes optimas feli- A. C. 1291.
 gens, atque in auxilium Palæstinæ fe-
 rendum Regem Romanorum ac Germa-
 niæ Principes vocaret. At Nicolaus IV
 obiit, antequam id responsum veniret
 Romam.

§. XIX.

Concilium Mediolanense.

Omnibus e conciliis hac de materia
 habitis nullum est, de quo nobis su-
 perfit tanta rerum singularum narratio,
 quanta restat de Mediolanensi per Ar-
 chiepiscopum Ottonem Pro-Comitem ce-
 lebrato. Hic cunctis Suffraganeis suis
 præcepit, ut die quarto ante festum S. An- Corio 2. par.
 dreæ, id est, vigesimo sexto Novem- p. 353.
 bris Mediolani adessent; ac vicesimo se- conc. to. II.
 ptimo orsus est concilium in templo S. p. 1361.
 Theclæ, ubi præsidebat in suggestu E-
 piscopos inter & Abbates, Clerumque
 reliquum in dignitatibus constitutum.
 Recitabantur tres epistolæ Papæ: prima
 continebat jacturam Palæstinæ, ac ex-
 hortationem ad bellum sacrum: altera
 Episcopis omnibus imperabat, ut id sua-
 dendum e pulpitis curarent: tertia de
 conjungendis Hospitalariis Templariis-
 que agebat. Tum Archiepiscopus man-
 davit, ut die proximo omnes eodem in